

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžk/36/2019
Identifikačné číslo spisu: 1016200074
Dátum vydania rozhodnutia: 18.06.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Monika Valášiková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1016200074.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Moniky Valášikovej PhD. a členov senátu JUDr. Jozef Milučkého a JUDr. Eriky Čanádyovej v právnej veci žalobcu: Z.. Z.. Z. S., bytom E. K. XX/XX, XXX XX H. M., zastúpeného: advokátom JUDr. Ivan Syrový, PhD., Advokátska kancelária Ivan Syrový, s.r.o., IČO: 47 232 765, Kadnárová 83, 831 06 Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, 812 72 Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č.p.: KM-OLVS-102/2015/OPK zo dňa 19.11.2015, v konaní o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/8/2016-78 zo dňa 14. mája 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/8/2016-78 zo dňa 14. mája 2019 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred správnym súdom

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave rozhodol tak, že rozhodnutie žalovaného č.p.: KM-OLVS-102/2015/OPK zo dňa 19.11.2015 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím - personálnym rozkazom č. 124 zo dňa 21.08.2015 zrušil a vec vrátil orgánu verejnej správy na ďalšie konanie. Žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

2. V odôvodnení rozsudku uviedol, že z ustanovenia § 91 zákona č. 73/1998 Z.z. vyplýva, že osobný príplatok je fakultatívnou zložkou platu, ktorá umožňuje oceniť vyššiu než štandardnú výkonnosť a kvalitu práce. Nemá slúžiť na zohľadnenie jednorazového zvýšenia výkonnosti policajta, ale na ocenenie kvality a množstva vykonanej práce, ktorá má dlhodobý charakter. V prípade zvýšenia, zníženia alebo odňatia osobného príplatku je potrebné vychádzať z podmienok stanovených pre priznanie osobného príplatku a súčasne posúdiť, či dôvody pre jeho priznanie trvajú, prípadne či trvajú dôvody pre jeho poskytovanie v nezmenenej výške.

3. O priznaní, zvýšení, znížení alebo odňatí osobného príplatku, musí byť rozhodnuté spôsobom a v

mediach ustanovených zákonom. Zákon č. 73/1998 Z.z. v ustanovení § 247 splnomocnil MV SR na vydanie vykonávacieho predpisu, ktorý upraví podrobnosti služobného pomeru. Podrobnosti o osobnom príplatku upravuje nariadenie č. 17/2008 v čl. 6, pričom z ods. 3 vyplýva, že návrh na priznanie, zvýšenie, zníženie alebo odňatie osobného príplatku predkladá písomne bezprostredne nadriadený policajta so stanoviskom vyššieho nadriadeného, pričom v návrhu musí uviesť konkrétne dôvody na priznanie alebo zvýšenie osobného príplatku.

4. Rozhodnutie o znížení osobného príplatku musí spĺňať zákonom stanovené náležitosti a obsahovať riadne odôvodnenie, z ktorého musí byť zrejmé, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený oprávnený orgán pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na ktorých základe rozhodoval. Je úlohou správneho orgánu v odôvodnení uviesť konkrétne dôvody priznania, nepriznania alebo zníženia osobného príplatku. Práve splnenie uvedených zákonných predpokladov absentuje v napadnutom rozhodnutí správneho orgánu prvého stupňa, ako aj v rozhodnutí žalovaného.

5. Podľa § 241 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. výrok rozhodnutia správneho orgánu príslušného stupňa mal obsahovať ustanovenie právneho predpisu, podľa ktorého bolo rozhodnuté. Výrok rozhodnutia prvého stupňa obsahoval ustanovenie § 91 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z., ktoré ustanovuje, ktorý orgán (osoba) je oprávnený o danej veci rozhodnúť. Žiadne iné zákonné ustanovenie vo výroku rozhodnutia uvedené nebolo. Takto formulovaný výrok rozhodnutia nespĺňa náležitosti vymedzené v § 241 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. - ustanovením právneho predpisu, podľa ktorého bolo rozhodnuté je potrebné rozumieť také ustanovenie, ktoré ustanovuje dôvody pre ktoré je tu oprávnenie/povinnosť osobný príplatok znížiť. Následne odôvodnenie rozhodnutia má potom zosumarizovať zistený skutkový stav a poskytnúť logický záver, že je naplnené práve to ustanovenie právneho predpisu, ktoré bolo uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia (§ 241 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z.) malo obsahovať úvahu, ktorou bol príslušný správny orgán vedený pri použití právnych predpisov, na ktorých základe rozhodoval.

6. Napriek na prvý pohľad relevantným argumentom rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa, ani vo výrokovej časti ani v odôvodnení rozhodnutia nie je obsiahnuté žiadne ustanovenie právneho predpisu umožňujúce vydanie dotknutého rozhodnutia, či už jeho označenie alebo slovné vymedzenie. Rozhodnutie správneho orgánu druhého stupňa už síce vo svojom odôvodnení obsahuje niektoré ustanovenia pravdepodobne relevantného právneho predpisu (čl. 6 nariadenia č. 17/2008), avšak ani toto rozhodnutie nevymedzuje žiadny právny dôvod vydania rozhodnutia o znížení osobného príplatku.

7. Absencia vymedzenia právneho dôvodu vydania rozhodnutia je tak závažným pochybením správnych orgánov oboch stupňov, že spôsobuje nepreskúmateľnosť rozhodnutí oboch stupňov a ich nezákonnosť.

8. Pretože napadnuté rozhodnutia sú z vyššie uvedených dôvodov nepreskúmateľné, bolo nadbytočné zaoberať sa konkrétnymi námietkami voči zistenému skutkovému stavu, uvedenému v rozhodnutiach.

9. O trovách konania súd rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 100 %. O náhrade trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozhodnutia uznesením súdnym úradníkom.

II.

Kasačná sťažnosť, vyjadrenia

10. Proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Bratislave podal žalovaný v postavení sťažovateľa (ďalej len „sťažovateľ“) dňa 23.09.2019 kasačnú sťažnosť. V kasačnej sťažnosti uviedol, že nesúhlasí s právnym názorom Krajského súdu v Bratislave a má za to, že súd vec jednostranne posúdil a trvá na skutočnosti, že rozhodnutie druhého stupňa obsahuje vo výroku citáciu zákonného ustanovenia, z ktorej sťažovateľ vychádzal pri jeho vydaní. Sťažovateľ má za to, že z obsahu oboch rozhodnutí prvostupňového i druhostupňového je jednoznačne uvedené, ako postupoval sťažovateľ v danom prípade

u žalobcu. Za nedôvodný považuje sťažovateľ argument súdu ohľadne nepreskúmateľnosti rozhodnutia pre nedostatok odôvodnenia.

11. Sťažovateľ uvádza, že žalobca je v služobnom pomere príslušníka Policajného zboru, služobne je zaradený vo funkcii starší referent špecialista oddelenia operatívnej činnosti a vyšetrovania Západ národnej jednotky boja proti nelegálnej migrácii úradu hraničnej a cudzineckej polície Prezídia Policajného zboru (ďalej len „ÚHCP P PZ“).

12. Žalobcovi bol napadnutým prvostupňovým rozhodnutím podľa § 91 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. znížený osobný príplatok zo sumy 135,50 Eur na sumu 25,50 Eur. Skutočnosťou, zakladajúcou dôvod zníženia priznaného osobného príplatku bolo to, že žalobca dosahoval slabé plnenie služobných úloh, ako to vyplýva z priebežného hodnotenia za obdobie od 01.07.2014 do 30.04.2015 a z analýzy výsledkov činnosti na útvare jeho služobného zaradenia. V období od 01.07.2014 do 31.12.2014 nezískal žalobca žiadne kriminálne informácie, nezaložil žiadne operatívne preverovanie ani operatívne rozpracovanie, zistil 1 podozrivú osobu, nepodal žiadny podnet na začatie trestného stíhania ani na vznesenie obvinenia, vypracoval 4 registratúrne záznamy v protokole „O“ a v žiadnom inom protokole nemal registratúrny záznam. V období od 01.01.2015 do 30.06.2015 žalobca predložil 4 kriminálne informácie, nezaložil žiadne operatívne preverovanie ani operatívne rozpracovanie, nezistil v rámci svojej činnosti žiadnu podozrivú osobu a nepredložil žiaden podnet na začatie trestného stíhania a na vznesenie obvinenia. Z uvedeného vyplýva, že žalobca dosahoval v hodnotenom období veľmi podpriemerné výsledky v plnení úloh, ktoré mu vyplývajú z jeho služobného zaradenia, pričom v každej zo sledovaných oblastí nedosahoval ani v jednom hodnotení priemer výsledkov oddelenia operatívnej činnosti a vyšetrovania Západ národnej jednotky boja proti nelegálnej migrácii ÚHCP P PZ, pripadajúci na jedného policajta.

13. Na základe týchto skutočností bolo vydané prvostupňové rozhodnutie, ktoré bolo žalobcovi vyhlásené v súlade s ust. § 266 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. dňa 28.08.2015.

14. Sťažovateľ zdôraznil, že osobný príplatok podľa ust. § 91 cit. zákona je nenárokovateľná zložka služobného platu, nakoľko podľa § 91 ods. 3 cit. zákona príslušníkovi PZ v stálej štátnej službe s prihliadnutím na množstvo a kvalitu plnenia služobných úloh, ich zložitosť a náročnosť, možno priznať osobný príplatok do výšky 30 % súčtu funkčného platu a hornej hranice prídavku za výsluhu rokov. Podľa ust. § 91 ods. 4 veta prvá cit. zákona o priznaní zvýšení, znížení alebo odňatí osobného príplatku podľa ods. 1, 2 rozhoduje príslušný nadriadený a podľa ods. 3 minister.

15. Sťažovateľ ďalej uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že nejde o nárokovú zložku služobného príjmu, zastáva právny názor, že ani jeho znížením nemohol byť žalobca ukrátený na jeho právach ustanovených zákonom č. 73/1998 Z.z.

16. V tejto súvislosti sťažovateľ poukazuje na existenciu právoplatných rozsudkov Najvyššieho súdu SR v obdobných veciach, napr. sp.zn. 5Sž/137/00, sp.zn. 5Sž/174/00, ako aj na uznesenie Ústavného súdu SR č.k. I.ÚS 647/2014-12 zo dňa 28.10.2014.

17. Sťažovateľ upozornil na tú skutočnosť, že na zabezpečenie jednotného postupu pri odmeňovaní príslušníkov PZ v pôsobnosti Ministerstva vnútra SR bolo vydané nariadenie Ministra vnútra SR č. 17/2008 o vybraných platových náležitostiach príslušníkov PZ, prikazovaní služby na základný čas služby v týždni a nariadovaní služobnej pohotovosti príslušníkom PZ v znení neskorších predpisov, podľa ktorého podľa čl. 6 ods. 3 posledná veta: „Dôvodmi na priznanie, zvýšenie, zníženie alebo odňatia osobného príplatku sú pre policajta na útvare PZ, na ktorom sa vedie hodnotiaci systém v PZ, výsledky hodnotenia podľa interného aktu - nariadenia.“ Na zabezpečenie jednotného postupu hodnotenia príslušníkov PZ v pôsobnosti Prezídia Policajného zboru, krajských riaditeľstiev PZ a okresných riaditeľstiev PZ bolo vydané nariadenie Ministra vnútra SR č. 118/2013 o testovacej prevádzke hodnotenia príslušníkov PZ v znení neskorších predpisov. Podľa čl. 6 ods. 2 tohto nariadenia, ak policajt súhlasí s hodnotením, hodnotenie sa stáva vykonateľným. Podľa čl. 6 ods. 4 cit. interného predpisu policajt, ktorý nesúhlasí s hodnotením, môže písomne s odôvodnením požiadať o prerokovanie

hodnotenia komisiou, ktorú vymenúva v pôsobnosti Prezídia PZ prezident PZ, pričom záver komisie je záväzný a konečný.

18. Sťažovateľ ďalej v kasačnej sťažnosti uviedol, že hodnotením žalobcu vypracovaným podľa nariadenia Ministra vnútra SR č. 118/2013 vyplýva zo záznamu o vyhodnocovaní policajta za prvý polrok 2014, evidovaného pod č. PPZ-HCP-BPNM2-53-003/2014 zo dňa 26.06.2014, kedy bol hodnoty stupňom hodnotenia „B - veľmi dobre“. Naopak, znížením úrovne a kvality plnenia služobných úloh, keď žalobca za 2. polrok 2014 v rámci hodnotenia vypracovaného bezprostredne nadriadeným bol hodnotený stupňom hodnotenia „E - uspokojivo“, ako to vyplýva zo záverov a vyjadrenia odvolacej komisie zo dňa 01.04.2015. Z obsahu záznamu o vyhodnocovaní policajta za 2. polrok 2014, evidovaného pod č. PPZ-HCP-BPNM2-186-001/2015. Týmto žalobca nenaplnil očakávané požiadavky vyplývajúce z jeho služobného zaradenia a popisu služobnej činnosti z hľadiska kvality, kvantity, samostatnosti a iniciatívy.

19. Sťažovateľ ďalej uviedol, že služobné hodnotenie podľa § 27 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. je základným podkladom na rozhodovanie vo veciach služobného pomeru policajtov, so služobným hodnotením musí byť policajt oboznámený. V hodnotiacej časti a schváleného a vykonateľného služobného hodnotenia evidovaného pod č. PPZ-HCP-BPNM2-322-004/2015 zo dňa 24.07.2015 je taxatívne uvedená skutočnosť, že: „Menovaný nepracuje úplne samostatne, má značné rezervy vo vlastnom vyhľadávaní a odhaľovaní trestnej činnosti v rámci operatívno-pátracej činnosti, pričom pri plnení základných úloh sa snaží tieto plniť zodpovedne, avšak jeho schopnosti je potrebné zdokonaľiť. Cieľavedomosť a iniciatívu vo vzťahu k operatívno-pátracím činnostiam je potrebné výrazne zlepšiť.“

20. Sťažovateľ má za to, že pri vydávaní napadnutého rozhodnutia postupoval v súlade s platnými a všeobecne záväznými právnymi predpismi ako aj internými predpismi, konal v súlade so zákonom a v jeho medziach, preto podal sťažnostný návrh, ktorým žiadal, aby kasačný súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

21. Žalobca sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadril ku kasačnej sťažnosti podaním zo dňa 07.11.2019, v ktorom uviedol, že kasačná sťažnosť je absolútne neopodstatnená, kasačné námietky nijakým spôsobom nie sú spôsobilé ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku a v nadväznosti na uvedené navrhuje, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť zamietol ako nedôvodnú, napadnutý rozsudok potvrdil a sťažovateľa zaviazal na náhradu trov konania o kasačnej sťažnosti.

III.

Konanie na kasačnom súde

22. Najvyšší súd SR ako súd kasačný (ďalej aj „kasačný súd“) preskúmal rozsudok krajského súdu v medziach sťažnostných bodov (§ 438 ods. 2, § 445 ods. 1 písm. c/ SSP, ods. 2 cit. ust.), pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 1 SSP) a že ide o rozhodnutie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 SSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná.

23. Najvyšší súd SR ako príslušný súd podľa ust. § 11 písm. g/ SSP prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 455 SSP s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.nsud.sk podľa ust. § 137 ods. 4 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP.

24. Predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/8/2016-78 zo dňa 14.05.2019, ktorým tento zrušil preskúmané rozhodnutie sťažovateľa č.p. KM-OLVS-102/2015/OPK zo dňa 19.11.2015 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím - personálnym rozkazom č. 124 zo dňa 21.08.2015 a vec vrátil orgánu verejnej správy prvého stupňa na ďalšie konanie. Žalobcovi priznal voči sťažovateľovi nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

25. Z obsahu administratívneho spisu kasačný súd zistil, že Personálnym rozkazom riaditeľa úradu

hraničnej a cudzineckej polície Prezídia PZ č. 124 zo dňa 21.08.2015 podľa ust. § 91 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z. bolo rozhodnuté tak, že žalobcovi bol znížený jeho osobný príplatok zo sumy 135,50 Eur na sumu 25,50 Eur, a to dňom 01.09.2015. Voči tomuto rozhodnutiu sa žalobca dňa 09.09.2015 odvolal. O odvolaní bolo rozhodnuté preskúvaným rozhodnutím žalovaného správneho orgánu zo dňa 19.11.2015 č. KM-OLVS-102/2015/OPK tak, že vyššie špecifikované prvostupňové rozhodnutie bolo podľa ust. § 243 ods. 4 zákona potvrdené a odvolanie zamietnuté.

26. Z odôvodnenia preskúvaného rozhodnutia je zrejmé, že žalobcovi bol prvostupňovým rozhodnutím znížený osobný príplatok zo sumy 135,50 Eur na sumu 25,50 Eur podľa ust. § 91 ods. 4 zákona z dôvodu, že dosahoval slabé plnenie služobných úloh, ako to vyplýva z priebežného hodnotenia za obdobie od 01.07.2014 do 30.06.2015 a z analýzy výsledkov činnosti na útvare jeho služobného zaradenia.

27. Z odôvodnenia druhostupňového rozhodnutia vyplýva, že dôvodom na vydanie rozhodnutia bolo, že „žalobca v období od 01.07.2014 do 31.12.2014 nezískal žiadne kriminálne informácie, nezaložil žiadne operatívne preverovanie ani operatívne rozpracovanie, zistil 1 podozrivú osobu, nepodal žiadny podnet na začatie trestného stíhania, ani na vznesenie obvinenia, vypracoval 4 registratúrne záznamy v protokole „O“ a v žiadnom inom protokole nemal registratúrny záznam. V období od 01.01.2015 do 30.06.2015 predložil 4 kriminálne informácie, nezaložil žiadne operatívne preverovanie ani operatívne rozpracovanie, nezistil v rámci svojej činnosti žiadnu podozrivú osobu a nepredložil žiaden podnet na začatie trestného stíhania a na vznesenie obvinenia. Z uvedených údajov tak vyplýva, že odvolateľ dosiahol veľmi podpriemerné výsledky v plnení úloh, ktoré mu vyplývajú z jeho služobného zaradenia, pričom v každej zo sledovaných oblastí nedosahuje ani v jednom ukazovateli priemer výsledkov OOČV Západ NJBPNM, pripadajúci na jedného policajta.“

28. V správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

29. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde. (§ 2 ods. 1, 2 SSP).

30. Správne sudy v správnom súdnictve preskúvajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. (§ 6 ods. 1 SSP).

31. Úlohou správneho súdu pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu je posudzovať či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj procesnoprávnymi predpismi.

32. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

33. Podľa ust. § 91 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru v znení účinnom v čase vydania prvostupňového rozhodnutia príslušníkovi Policajného zboru v stálej

štátnej službe s prihliadnutím na množstvo a kvalitu plnenia služobných úloh, ich zložitosť a náročnosť možno priznať osobný príplatok do výšky 30 % súčtu funkčného platu a hornej hranice prídavku za výsluhu rokov.

34. Podľa ust. § 91 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru v znení účinnom v čase vydania prvostupňového rozhodnutia o priznaní, zvýšení, znížení alebo odňatí osobného príplatku podľa odsekov 1 a 2 rozhoduje príslušný nadriadený a podľa odseku 3 minister. Súbeh osobných príplatkov podľa odsekov 1 a 3 nie je možný.

35. Podľa čl. 6 ods. 1 nariadenia č. 17/2008 osobný príplatok určený v eurách so zaokrúhlením na 50 eurocentov smerom nahor, vyjadrený aj v percentách priznáva nadriadený, ktorý je oprávnený policajta ustanoviť alebo vymenovať do funkcie. Vzor všeobecných zásad priznania osobného príplatku je uvedený v prílohe č. 2 tohto nariadenia. Konkrétne zásady podľa vykonávanej služobnej činnosti na príslušných útvaroch spracuje nadriadený podľa všeobecných zásad priznania osobného príplatku.

36. Podľa čl. 6 ods. 2 cit. nariadenia nadriadený môže zvýšiť alebo znížiť jednorazovo osobný príplatok maximálne vo výške 25 % zo sumy hornej hranice osobného príplatku v platovej triede, do ktorej je policajt zaradený.

37. Podľa čl. 6 ods. 3 cit. nariadenia, ak zaniknú dôvody, na základe ktorých bol policajtovi priznaný alebo zvýšený osobný príplatok bezprostredne nadriadený policajta bez zbytočného odkladu predloží písomný návrh na zníženie alebo odňatie osobného príplatku s uvedením konkrétnych dôvodov so stanoviskom vyššieho nadriadeného.

38. Kasačný súd preskúmal rozsudok správneho súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, preskúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu jemu predchádzajúce, a to najmä z toho pohľadu či sa krajský súd vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a s takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

39. Najvyšší súd po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Bratislave, po preskúmaní napadnutého rozsudku a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu konštatoval, že kasačná sťažnosť bola podaná dôvodne.

40. Ako vyplynulo z obsahu administratívneho spisu, prvostupňovým rozhodnutím v danom prípade Krajský súd v Bratislave zrušil rozhodnutie žalovaného správneho orgánu z dôvodu, že „... ani vo výrokovej časti, ani v odôvodnení rozhodnutia nie je obsiahnuté žiadne ustanovenie právneho predpisu, umožňujúce vydanie dotknutého rozhodnutia, či už jeho označenie alebo slovné vymedzenie...“ Absencia vymedzenia právneho dôvodu vydania rozhodnutia je podľa krajského súdu tak závažným pochybením, že spôsobuje nepreskúmateľnosť rozhodnutí a ich nezákonnosť.

41. S týmto právnym názorom Krajského súdu v Bratislave sa Najvyšší súd SR nestotožnil.

42. Zo záhlavia prvostupňového rozhodnutia - Personálny rozkaz č. 124 zo dňa 21.08.2015 je dostatočne zrejmé, že k zníženiu osobného príplatku u žalobcu došlo podľa ust. § 91 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z. v znení neskorších predpisov. Dôvody aplikácie tohto rozhodnutia boli v prvostupňovom rozhodnutí dostatočne vysvetlené. Rovnako z druhostupňového rozhodnutia zo dňa 19.11.2015 č. KM-OLVS-102/2015/OPK z jeho záhlavia, výrokovej časti ako aj z odôvodnenia je dostatočne zrejmé, že obsahujú presnú citáciu zákonných ustanovení, na základe ktorých druhostupňový orgán rozhodoval (§ 243 ods. 1, 4 zákona č. 73/1998 Z.z., § 94 ods. 3 cit. zákona). Rovnako z odôvodnenia tohto rozhodnutia je zrejmé, že žalovaný správny orgán aplikáciu vyššie cit. ustanovení dostatočne ozrejmil a vysvetlil.

43. V preskúmvanej veci sa kasačný súd v celom rozsahu stotožnil s právnym názorom žalovaného

správneho orgánu a síce, že osobný príplatok je iba jednou zložkou platových náležitostí, ktorú môže policajtovi priznať jeho nadriadený s prihliadnutím na množstvo a kvalitu plnenia služobných úloh, ich zložitosť a náročnosť, pričom nadriadený môže rovnako priznaný osobný príplatok znížiť. V danom prípade nejde o nárokový osobný príplatok.

44. Ako nesporne vyplynulo z obsahu administratívneho spisu, v danom prípade došlo k služobnému hodnoteniu žalobcu podľa ust. § 27 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. a z hodnotiacej časti schváleného a vykonateľného služobného hodnotenia žalobcu vyplynulo, že tento „v období 1. polrok 2014 bol hodnotený stupňom hodnotenia „B - veľmi dobre“, pričom v hodnotení za 2. polrok 2014 bol hodnotený stupňom hodnotenia „E - uspokojivo“. Vyplynulo, že skutočnosťou zakladajúcou dôvod zníženia priznaného osobného príplatku bolo to, že žalobca dosahoval slabé plnenie služobných úloh. V rozhodnom období nezískal žiadne kriminálne informácie, nezaložil žiadne operatívne preverovanie ani operatívne rozpracovanie, zistil 1 podozrivú osobu, nepodal žiadny podnet na začatie trestného stíhania ani na vznesenie obvinenia, vypracoval 4 registratúrne záznamy v protokole „O“ a v žiadnom inom protokole nemal registratúrny záznam. V období od 01.01.2015 do 30.06.2015 žalobca predložil 4 kriminálne informácie, nezaložil žiadne operatívne preverovanie ani operatívne rozpracovanie, nezistil v rámci svojej činnosti žiadnu podozrivú osobu, nepredložil žiadne podnet na začatie trestného stíhania a na vznesenie obvinenia. Z uvedených údajov tak vyplýva, že žalobca v hodnotenom období dosahoval podpriemerné výsledky v plnení úloh, ktoré mu vyplývajú z jeho služobného zaradenia, pričom v každej zo sledovaných oblastí nedosahoval ani v jednom hodnotení priemer výsledkov oddelenia operatívnej činnosti a vyšetrovania Západ národnej jednotky boja proti nelegálnej migrácii ÚHCP P PZ pripadajúci na jedného policajta.“

45. Na základe uvedeného bolo vydané prvostupňové rozhodnutie - Personálny rozkaz č. 124 z 21.08.2015, ktoré bolo žalobcovi vyhlásené v súlade s ust. § 266 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z.

46. Na základe vyššie uvedených skutočností kasačný súd nemohol súhlasiť s právnym názorom Krajského súdu v Bratislave, vysloveným v preskúmanom rozsudku č.k. 5S/8/2016-78 zo dňa 14.05.2019. Podľa názoru kasačného súdu, rozhodnutia sťažovateľa spĺňajú náležitosti rozhodnutia podľa ust. § 241 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. tak z formálnej, ako aj hmotnoprávnej stránky.

47. Predmetné rozhodnutia boli dostatočne odôvodnené a kasačný súd ich považuje za zákonné a dostatočne presvedčivé.

48. Žalovaný správny orgán dostatočne odôvodnil, že k zníženiu osobného príplatku (ako nenárokovateľnej zložky k platu) viedlo nedostatočné plnenie služobných povinností žalobcu, resp. nedostatočné plnenie samostatných odborných úloh na úseku špeciálnych a osobitných policajných akcií. Ďalej nedostatočný výkon operatívno-pátracej činnosti so zameraním na predchádzanie, odhaľovanie a dokumentovanie organizovanej a závažnej trestnej činnosti za využitia metód a prostriedkov operatívno-pátracej činnosti.

49. Sťažovateľ poukázal na ust. § 29 zákona č. 73/1998 Z.z. (služobné hodnotenie), ktoré bolo hlavným podkladom pre vydanie rozhodnutia o znížení príplatku.

50. Sťažovateľ dostatočne podrobne vysvetlil a odôvodnil svoj právny názor a kasačný súd toto odôvodnenie vyhodnotil tak, že poskytuje skutkovú a právnu oporu výroku rozhodnutia.

51. Podľa ust. § 462 ods. 1 SSP, ak kasačný súd po preskúmaní zistí dôvodnosť kasačnej sťažnosti, rozhodne o zrušení napadnutého rozhodnutia a podľa povahy veci vráti vec krajskému súdu na ďalšie konanie alebo konanie zastaví, prípadne vec postúpi orgánu, do ktorého pôsobnosti patrí.

52. Vzhľadom ku skutočnosti, že Najvyšší súd SR sa stotožnil s dôvodmi kasačnej sťažnosti, postupom podľa ust. § 462 ods. 1 SSP preskúmaný rozsudok Krajského súdu v Bratislave zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, že Krajský súd v Bratislave je podľa ust. § 469 SSP viazaný právnym názorom

kasačného súdu.

53. O trovách konania rozhodne podľa ust. § 467 ods. 3 SSP krajský súd.

54. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu SR v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.